

นกเอี้ยงสาริกา

- ลักษณะ :** ขนาดลำตัว วัดจากปลายปากถึงปลายหาง 25 ซม. ขนปกคลุมลำตัวสีน้ำตาลเข้ม หัวคอ ออกช่วงบนมีสีดำ ปากและขาสีเหลือง มีหนังสีเหลืองสดที่หน้า บริเวณรอบตา ปีกมีแถบขาว โคนหางด้านล่างและปลายหางสีขาว ตาสีแดงหรือสีน้ำตาล ไม่มีขนหงอนบนหัว
- เขตแพร่กระจาย :** ตั้งแต่อัฟกานิสถาน จนถึงจีนด้านตะวันตกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- ที่อยู่อาศัย :** อาศัยอยู่ตามทุ่งโล่ง พื้นที่เกษตรกรรม หมู่บ้าน และในเมือง จากพื้นราบจนถึงระดับความสูง 1,500 ม. ในป่าสะแกราชพบบริเวณทุ่งหญ้าผสมป่าปลูก
- อุปนิสัย :** สามารถปรับตัวเข้ามาอาศัยอยู่ในเมืองได้ดี พบเป็นคู่หรือเป็นฝูง บางครั้งพบฝูงใหญ่มาก มักพบอยู่ร่วมกับนกเอี้ยงอื่น ๆ เช่น นกกิ่งไคร้คอดำ, นกเอี้ยงด่างและนกเอี้ยงหงอน ส่วนใหญ่หากินตามพื้นดิน กินได้ทุกอย่าง อาหารส่วนใหญ่เป็นแมลง หนอนแมลง สัตว์ขนาดเล็ก กล้วยพืช ผลไม้ รวมทั้งเศษอาหารของคน มักหากินในช่วงเช้าก่อนเที่ยงและในช่วงบ่าย ส่วนช่วงกลางวันที่มีอากาศร้อนจัด จะเกาะพักผ่อนหรือหลบซ่อนตามกิ่งไม้ที่มีใบหนาแน่น ช่วงนอกฤดูผสมพันธ์ จะเห็นนกเอี้ยงสาริกาเกาะนอนหลับตามต้นมะพร้าว ตาล ปาล์ม กอไม้ กิ่งไม้ ชายคาบ้านและสิ่งก่อสร้าง ซึ่งจะแก่งแย่งที่เกาะด้วยการส่งเสียงร้องดังแข็งแ่ จนกระทั่งมืด จึงเงียบเสียงไป ช่วงฤดูผสมพันธ์ พวกมันแย่งกันไปทำรัง เสียงแข็งแ่อาจเกิดขึ้นไม่มากนัก
- ผสมพันธ์ช่วงฤดูฝนระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน ทำรังตามชายคาบ้านและสิ่งก่อสร้าง คอต้นไม้ประเภทปาล์ม ตามโพรงต้นไม้ หรือกิ่งไม้ โดยใช้วัสดุพวกกิ่งไม้ขนาดเล็ก ใบไม้ ใบหญ้า มาวางซ้อนกันหรือแทรกเข้าไปในหลืบหรือในโพรง มักใช้รังหรือสถานที่เดิมทุกปี วางไข่ครั้งละ 4 – 5 ฟอง ไข่สีน้ำตาลเงิน พ่อแม่กันช่วยกันสร้างรัง ฟักไข่ และเลี้ยงดูลูกอ่อน ระยะฟักไข่ 17 – 18 วัน
- สถานภาพ :** เป็นนกประจำถิ่น พบบ่อยและปริมาณมากทั่วทุกภาค ในป่าสะแกราชพบไม่บ่อยนัก
- กฎหมายจัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง

นกเอี้ยงสาริกา

Common Myna

Acridotheres tristis (Linnaeus, 1766)

Sturnidae

Passeriformes